

Zwatte magie

Et echtpeer Garriet en Bets Gaepies hadde, naodat ze weeromme kommen weren van heur twiede huweliksreize, een hiele tied amper mit mekeer praoten.

Veur Bets was de teleurstelling over de mislokte touwtruc diepe in heur ziel hangen bleven.

En Garriet begreep d'r hielemaole niks van, mar zag wel dat zien Bets niet te bruken was.

In zokke situaosies kon hi'j zich mar beter gedeisd holen. Dat wust ie uut ervering.

De relaosie hadde kotweg niet die oppepper kregen, die Bets verwacht hadde.

Zo besleut zij op een goeie dag, dat d'r veur heur niks aandere op zitten kon, as d'r een punte achter te zetten.

Achter die relaosie dus.

Ze besleut hierover mit Garriet te praoten. Op slot van zaeken was zij nog mar krekan veertig, wiels Garriet al aorig naor de zestig hobbelde.

Ze had dan ok alle recht op een ni'je start...vun Bets.

Garriet hadde daor zo zien eigen idenen over, mar krek as altied reageerde hi'j mar niet tevule.

Gaot uut himzels wel weer over, docht hi'j.

Mar et gong niet uut himzels over.

Alle keren weer begon Bets d'r over.

Doe de dag kwam, dat zij over de verdeling van huusraod en centen begon, hadde Garriet in de gaten dat et mienens was.

"Niks d'r van," zee Garriet. "As jow bi'j mi'j vot willen, donder ie mar op, mar jow kriegene niks. Jòw moeten toch zo neudig? Ikke niet."

"Daenk d'r mar omme, mien mannegien," tierde Bets. "Ik hebbe op oonze reize naor Indië aorig wat opsteuken. Daormit kon et jow nog wel es reer vergaon."

"Hoe bedoel ie dat now weer?" vreug Garriet. "Waor he'j et over?"

"Zwatte magie!" zee Bets, mit een gemiene gri'jns om 'e snute.

"Zwatte magie..."

"Och meensk, laot mi'j niet lachen" schaeterde Garriet. "Zwatte magie...zwatte magie. Ja, da'j een oolde hekse bin, dat kan wel kloppen. Mar toverkeunsten hi'j wis en zeker niet!"

"Oh nee, mien mannegien! Oh nee!" raosde Bets. "As ik dat wille, valen jow hier dommiet dood daele, en gien meensk die in de gaten het dat dat gien zuvere koffie is. En dan hebbe ik alles! Alle huusraod en alle centen. Alles!"

"Laot me niet lachen," bulderde Garriet. "Hoe wo'j dat hebben, dan?"

Bets bleef even stille. Ze kneep de ogen tot gemiene spleties en fluusterde: "Voodoo."

"Voodoo?"

"Ja, voodoo. As jow mi'j een toefte van jow haor of een ofknipte ti'jenaegel geven, bin ik klaor."

"Tjonge jonge, wat een oonzin," snoefde Garriet. "Een ofknipte ti'jenaegel zegt ze. Wil ie mi'j daor mit lekstikken of zo?"

"Ja, mien kereltien. Lachen jow mar. Mar as ik een stok dreuge koeke neme... En ik dompel dat in waeter...En ik knede daor een poppegien van...Dan hoe'k daor aliend nog mar jow naegel in te stoppen en mien waopen is klaor."

"Waopen? Gao'j d'r mit gooien dan? Ha ha."

"Ik neme dan een spelde...en a'k die in de poppe prikke valen jow hier zo dood daele.

Hatverlamming...gien haene die d'r naor kri'jt...en ik hebbe alles. Wedden?"

"Wedden? Waorveur?" Garriet zat onderuutzakt in zien stoel.

"Now," zee Bets geheimzinnig, "as ik geliek hebbe, bin jow d'r niet meer en krieg ik dus alles...As ik niet geliek hebbe, kriegene jow alles en vertrek ik mit lege hanen."

Garriet veerde overaende in zien stoel. Dit kon wel es dè kaans wezen om op een goedkope maniere van zien vrouw of te kommen.

"Dat gaot an!" zee hi'j.

"Mooi," gniesde Bets. Doe mi'j dan mar een toefte van jow haor of een ofknipte ti'jenaegel, dan zal ik ondertussen een koekepoppien maeken.

En zo gong Bets naor de keuken. Ze maekte d'r haost mit, wat ze kon niet waachten om van die kereel of te wezen. En dan de hiele buit binnen haelen ok nog!

"Ik zal in de badkaemer wel een plockien van mien haor knippen, mien ti'jen he'k krek van de weke offiekt" opperde Garriet en gong.

Vuuf minuten laeter zaten ze weer in de kaemer.

Bets mit een koekepoppien in de iene en een spelde in de ere haand.

Garriet mit een plockien haor tussen doem en wiesvinger.

"Geef mar op" zee Bets. Ze nam et haor van Garriet an, en drokte et boven in de kop van et poppien.

"He'j nog wat, waj' zeggen willen veur daj' gaon?" vreug ze Garriet.

"Nee heur, schiet mar op" was et antwoord.

Mit een in-en-in-sarcastische gri'jns nam Bets de spelde en jaegde et ding mit een gil in et koekepoppien...

Garriet was stomverbaosd.

Mar eerder bliede, dan dat ie spiet hadde.

Hi'j had eins nooit geloofd in zwatte magie, warkelijk niet.

Mar omreden hi'j van neture een veurzichtig man was, nam hi'j liever gien risico's.

Butendat hadde et hem altied al argert, dat zien vrouw heur haorbostel nooit schoonmaekte